

Curs 2010/ 2011

24 x 7 - Responsables i solidaris

Part II - Militància Eclesial

Ser Església al segle XXI

*«Beneït l'home que es refia del Senyor, que posa en el Senyor la confiança! Serà com un arbre que arrela vora l'aigua, que enfonsa les arrels ran del torrent; no té por quan ve l'estiu, el seu fullatge es manté verd; no es neguiteja en anys de secada, no deixa de donar fruit»
(Jr 17, 7-8).*

Introducció:

L'església del nou mil·lenni és una església plena d'interrogants, una església que ens demana anar contra corrent, que ens proposa un Crist autèntic en una societat on el que és fals triomfa.

És una església que ens demana una militància activa, un compromís ferm amb la fe de Crist, que ens demana com a fills de Déu, aspirar a l'amor, l'alegria i a la pau.

En la nostra societat el terme **militant** és un terme obsolet, un terme que porta intrínsec estar al servei d'uns ideals i d'una entitat amb cos i ànima. Tot el contrari que el que ens proposa la societat del zapping, de les mil i una activitats, de l'oci constant, de tenir més coses per fer que temps per fer-les... què és un militant eclesial?

"Arrelats i edificats en Crist, fermes en la fe":

Aquest any 2011 va camí de la Trobada Mundial de la Joventut, que té per lema "Arrelats i edificats en Crist, fermes en la fe" (Col 2,7), una ocasió com cap per a treballar la nostra Militància Eclesial, per a replantejar quines són les nostres opcions, quines són les nostres bases, i quin és el nostre paper actiu en la construcció d'aquesta església del s. XXI.

Es tracta d'una experiència, d'una manera de fer, no d'un examen o d'un conjunt de valors, com ens diu Benet XVI:

"A més, voldria que tots els joves, tant els que comparteixen la nostra fe, com els que vacil·len, dubten o no creuen, puguin viure aquesta experiència, que pot ser decisiva per a la vida: l'experiència del Senyor Jesús ressuscitat i viu, i del seu amor per cadascun de nosaltres"

El missatge del Sant Pare

A l'annex del pla de curs podeu trobar el missatge del Sant Pare íntegre, però hem seleccionat algunes parts que ens qüestionen el nostre paper de cada dia.

“La cultura actual, en algunes parts del món, sobretot a Occident, tendeix a excloure Déu, o a considerar la fe com un fet privat, sense cap rellevància en la vida social. Encara que el conjunt dels valors, que són el fonament de la societat, provingui de l'evangeli —com el sentit de la dignitat de la persona, de la solidaritat, del treball i de la família—, es constata una mena d'«eclipsi de Déu», una certa amnèsia, més encara, un veritable rebuig del cristianisme i una negació del tresor de la fe rebuda, amb el risc de perdre allò que més profundament ens caracteritza.

Per aquest motiu, benvolguts amics, us invito a intensificar el vostre camí de fe en Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Vosaltres sou el futur de la societat i de l'Església. Com escrivia l'apòstol Pau als cristians de la ciutat de Colosses, és vital tenir arrels i bases sòlides. Això és veritat, especialment avui, quan molts no tenen punts de referència estables per a construir la seva vida, sentint-se així profundament insegurs. El relativisme que s'ha difós, i per al qual tot tant se val i no hi ha cap veritat, ni un punt de referència absolut, no genera vertadera llibertat, sinó inestabilitat, desconcert i un conformisme amb les modes del moment. Vosaltres, joves, teniu el dret de rebre de les generacions que us precedeixen punts fermes per fer les vostres opcions i construir la vostra vida, de la mateixa manera que una planta petita necessita un suport sòlid fins que creixin les seves arrels, per convertir-se en un arbre robust, capaç de donar fruit. “

- Tinc present a Déu en el meu dia a dia? No només en la pregària sinó en tot allò que fem, que diem i en les nostres accions?
- Som conscients de la importància que tenim com a cristians de base a les nostres comunitats?
- Quins rols exerceixo com a Cristià?
- Concretem: estic disponible a la meva comunitat? poden contar amb mi? estic entregat a fer tasques de suport? participo de grups, moviments, coordinacions...?
- Ens ajuda l'MCJ a posar aquests fonaments per a construir la nostra vida?

Dinàmica: quina és la nostra església?

Com a jove cristià, amb quina imatge d'Església m'identifico més? Per què?

Triaria una altra imatge que no surt aquí?

Com em situo a l'Església?

Quin és el meu grau d'implicació?

Em sento fora? Em sento dintre? Per què?

- A nivell emocional...
- A nivell pràctic...
- A nivell espiritual ...

Estudi d'Evangelí (Lc 6, 46 – 49)

L'objectiu d'aquest Estudi d'Evangelí és la de fixar-nos en les nostres bases cristianes. Un moment per aturar-nos a veure on hem construït la nostra "casa" i com, i per tant, com vivim i afrontem el nostre *ser cristià*.

Les dues cases:

⁴⁶ »Per què em dieu "Senyor, Senyor", i no feu el que jo dic?⁴⁷ Jo us diré a qui s'assembla tothom qui ve a escoltar les meves paraules i les compleix. ⁴⁸ S'assembla a un home que construïa una casa; va cavar i va enfondir fins que assentà el fonament sobre roca. Quan vingué la inundació, el riu va envestir contra aquella casa, però no la pogué somoure, perquè estava ben edificada. ⁴⁹ Però el qui escolta les meves paraules i no les compleix, s'assembla a un home que va construir una casa al pla de terra, sense fonaments. El riu la va envestir, i de seguida es va ensorrar: la destrucció d'aquella casa fou completa.

Notes per situar el text i fixar-nos en Jesús i en l'Evangelí:

Aquest text de l'Evangelí de Lluc el trobem dins del bloc del "ministeri de Jesús a Galilea", just després d'un bon grapat de paraules de Jesús que expressen la vida del veritable deixeble: les Benaurances, estimar els enemics, no judicar... Amb aquest text l'evangelista ens vol remarcar la importància de la coherència entre la vida i la fe. No hi ha prou d'aclamar Jesús com a "Senyor", calen els fruits, les obres. Cal la disposició a ser instruments d'aquest "Senyor". Es tracta d'escoltar i complir les paraules de Jesús.

En aquest text Jesús no ens presenta un Déu al que invocar davant l'adversitat, per que la faci desaparèixer; sinó un Déu amb el que cal comprometre's que ens donarà la força, ens sostindrà i ens indicarà el camí davant el món. Un Déu punt de referència de les nostres vides.

Si construïm la nostra vida fonamentada en Jesús, des de la seva escolta, no ens traurà preocupacions, problemes, necessitats.. però serem capaços d'afrontar-nos-en.

Jesús ens demana que tinguem confiança en Ell. Vol que la nostra vida i les nostres obres siguin "sòlides", però només ho seran des de la coherència de fe i vida.

Revisem-nos:

Contemplem i escoltem Jesús i els altres personatges de l'escena. Ens interessa tot amb vistes a conèixer i estimar Jesús. Preguntem-nos:

- Quins són els nostres fonaments de vida?
- Sobre quins punts de referència construeixo la meva vida?
- Què li manca a la nostra fe per tenir més arrels i enfortir-les?
- Les nostres riuades: quines riuades hem viscut? Què és per tu una riuada?

Posem-nos en acció:

Mirem la vida, la nostra i la del nostre entorn, a la llum de tota aquesta contemplació de l'Evangeli. Acollim les crides que ens fa a actuar.

- Mobilitzar-nos com a joves en l'acció a l'Església
- Revisar les nostres responsabilitats
- Compromisos que ens convida a prendre a nivell de
 - o Personal
 - o Grup
 - o Parròquia
 - o Diòcesi
 - o Implicació en aquest 2011 en la preparació i vivència de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ)

*** Ara ens queda la part més difícil, posar-ho en pràctica 24x7 ***

Estudi d'Evangelí – El Jove Ric (Lc 18, 18 – 29)

Massa cops el missatge de Jesús es troba amb cors que ja tenim plens d'altres coses, en aquest text Jesús ens convida a despendre'ns de tot i a seguir-lo.

<< ¹⁸ Un home important li va preguntar:

--Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna?

¹⁹ Jesús li digué:

--Per què em dius bo? De bo, només n'hi ha un, que és Déu. ²⁰ Ja saps els manaments: No cometis adulteri, no matis, no robis, no acuis ningú falsament, honra el pare i la mare.

²¹ Ell va dir:

--Tot això ho he complert des de jove.

²² Jesús, en sentir-ho, li digué:

--Encara et manca una cosa: ven tot el que tens i reparteix-ho entre els pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me.

²³ Quan va sentir això, aquell home es posà tot trist, perquè era molt ric.

²⁴ Jesús, en veure'l entristit, digué:

--Que n'és, de difícil, per als qui tenen riqueses entrar al Regne de Déu! ²⁵ És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu.

²⁶ Els qui ho sentien van dir:

--Si és així, qui pot salvar-se?

²⁷ Ell respongué:

--Allò que és impossible als homes, és possible a Déu.

²⁸ Llavors Pere va dir:

--Mira, nosaltres hem deixat el que teníem i t'hem seguit.

²⁹ Jesús els digué:

--Us asseguro que tothom qui pel Regne de Déu hagi deixat casa, muller, germans, pares o fills, ³⁰ rebrà molt més en el temps present i, en el món futur, tindrà la vida eterna. >>

Revisem-nos:

Unes preguntes per reflexionar:

- Jesús és molt radical amb els exigències dels seus deixebles. Et sents còmode amb el que ens demana?
- Què creus que portem a la nostra "motxilla" de la vida, que fa que no puguem avançar en el camí de Jesús?
- Què creus que estàs disposat a deixar i què no per a seguir-lo en el seu estil de vida i de servei als altres?

Estudi d'Evangelí – Crida dels Apòstols (Mt 4, 18 – 22)

Jesús ens crida a tots i cadascun de nosaltres pel nostre nom i ens demana que el seguim. Nostra és la responsabilitat de saber a què volem renunciar per seguir-lo.

<< ¹⁸ Tot caminant vora el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i el seu germà Andreu, que tiraven les xarxes a l'aigua. Eren pescadors. ¹⁹ Jesús els diu:

--Veni amb mi i us faré pescadors d'homes.

²⁰ Ells deixaren immediatament les xarxes i el van seguir.

²¹ Una mica més enllà veié altres dos germans, Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca amb Zebedeu, el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els va cridar. ²² Ells deixaren immediatament la barca i el pare i el van seguir. >>

Revisem-nos:

Unes preguntes per reflexionar sobre el text:

- En algun moment ens hem sentit pescadors d'homes? Creiem que ser cristià és una cosa per viure de forma individual o ens proposem compartir-ho amb els altres?
- Quines crides ens fa a nosaltres Jesús quan ens convida a "anar amb ell".